

for en hurtigere Afvikling af Boliglovgivningen for Københavns Vedkommende; men vi har nu faaet at se — hvad vi i øvrigt nok vidste i Forvejen —, at der i Rigsdagen er 3 Partier, som holder paa, at Boligrestriktionerne skal vedvare her i København, i hvert Fald indtil det Tidspunkt, 1931, der er fastsat i den gældende Lov. Jeg forstaar jo godt nok dette for de to Partiers Vedkommende, og jeg forstaar det paa en Maade ogsaa godt for det konservative Folkepartis Vedkommende, fordi jeg er klar over de Vanskeligheder, det har haft og fremdeles kan faa, naar man skal til at røre ved hele dette Spørgsmaal. Venstre har allerede taget de Klø, om jeg saa maa sige, der fulgte med, naar man vilde indtage et rent, et retfærdigt og rigtigt Standpunkt i Boligspørgsmaalet, men det kan gerne være, at vi heller ikke har haft de samme Vanskeligheder, som det konservative Folkeparti har haft. Det var altsaa oprindeligt et Flertal indenfor Købstadforeningens Bestyrelse, der fremsatte Ønsket om, at Tilflytningsbestemmelserne maatte blive opretholdt, og vi har nu hørt, at den højtærede Indenrigsminister ikke straks fulgte den Henstilling; han vilde have yderligere Beviser for, at der var Ønsker fremme i den Retning, og disse Ønsker er saa fremsat af nogle enkelte Kommunalbestyrelser, af Aarhus Byraad, Skive Byraad og Byraadet i Nykøbing M., samt nogle enkelte Landkommuner, der ligger i Nærheden af Aarhus.

Hvis vi nu gennemførte det her foreliggende Lovforslag, vilde det betyde, at man for visse Byers Vedkommende, Byer af en vis Størrelse, Byer, der tæller 12-500 Indbyggere, indtil 1. December opretholdt de gældende Tilflytningsbestemmelser, men det vilde tillige betyde, at man opretholdt den Zone omkring disse Byer, der kunde betegnes som en Art fremskudte Forter. De paagældende Byer vilde fremdeles være beskyttet imod Tilflyttere, Folk kunde ikke tage fast Bolig i dem, medmindre de havde Pas fra de kommunale Raad eller fra de Kontorer, der har med Boligsager at gøre. Men det vilde tillige betyde, at der udenom Byerne blev bevaret en Række fremskudte Forter, der beskyttede Byerne imod, at Tilflyttere nærmede sig. Det er ganske

vist nærmest det, vi har i Øjeblikket, men jeg synes, det vilde være noget betænkeligt at opretholde denne Zone, og jeg vil i hvert Fald gaa ud fra, at dette Spørgsmaal maa tages op til Overvejelse under den fortsatte Behandling af Lovforslaget.

Jeg har adskillige Gange her i Tinget betegnet Tilflytningsbestemmelserne som det sorteste Punkt i Huslejlovgivningen, og jeg kan ikke frafalde dette mit Standpunkt, thi det staar for mig saaledes, at ved disse Bestemmelser sker der et Indgreb, ikke blot i den personlige Frihed, men ogsaa i den Næringsfrihed, der burde være alle danske Borgere tillagt; jeg ser tilmed saaledes paa det, at disse Bestemmelser vender Brodden ud imod de ubemidlede i vort Samfund. Hvis vi havde en Statistik over de Personer, der har faaet Tilladelse til at flytte ind i Byerne — og vi har jo saa megen anden Statistik, der maaske er mere unyttig, end denne vilde være —, vilde det sikkert deraf fremgaa, at de, der har faaet Tilladelse til at flytte ind, fornemmelig er Folk, hvis økonomiske og erhvervsmæssige Basis er i Orden, medens man har nægtet Indflytningstilladelse til dem, der søgte Arbejde, der søgte Erhverv, men ikke kunde paavise, at de havde bestemt Tilfald om eller havde Udsigt til at faa saadant Erhverv; til dem har man sagt: Ja, naar I ikke kan paavise dette, og naar I ikke har en bestemt Grund til at flytte ind, saa maa I blive udenfor. Jeg vil ikke sige, at Kommunalbestyrelserne har tilsigtet at holde sig de fattige fra Livet, ingenlunde, men man kan ikke lukke Øjnene for, at der er en Mulighed for, at disse Bestemmelser kan benyttes, ikke blot ud fra boligsmæssige Hensyn, men ogsaa ud fra rent kommunaløkonomiske Hensyn, til kun at tage mod dem, som man ikke har noget imod at faa ind, medens man nægter eller i alt Fald kan nægte Adgang til dem, som man af økonomiske Grunde ønsker holdt ude — man kan ganske vist foregive, at man tager denne Stilling af Hensyn til de paagældendes eget Vel, og det gør man maaske ogsaa, men jeg peger altsaa paa, at der er en vis Fare for, at Bestemmelserne ogsaa kan blive brugt af økonomiske Grunde;